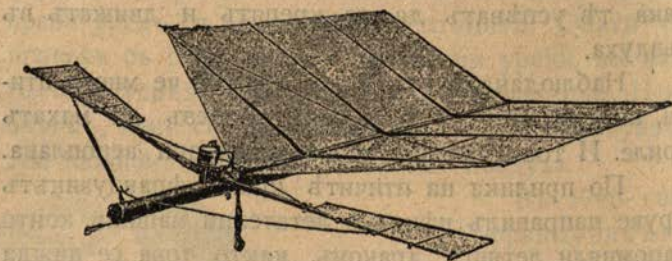

най-голяма сила. За тази цел той построил единъ особенъ моторъ, който действувалъ направо на подвижнитъ криле, за да не се губи сила въ странични работи. Такъвъ моделъ, тежъкъ $3\frac{1}{2}$ кгр., съ помощта на взривове (12 патрона), летѣлъ на разстояние 75 метра хоризонтално и въ края бавно се спущалъ къмъ земята.

Много години следъ тѣзи опити Лауренсъ и Харгровъ въ Сидней (Австралия) построили летателна машина, която се отличавала съ своята лекота. Единъ отъ последнитъ ѝ образци е показанъ въ фиг. 3. Най-важното на този апаратъ било чифтъ

Фиг. 3. Летателната машина на Харгровъ
криле и опашка. Крилетъ били прикрепени къмъ двигателния механизъмъ, който ги каралъ да се въртятъ, а отъ въртението се получавало постъплателно движение. Въ този си видъ машината е могла да се предвижи на 150 м. разстояние, но на изобретателя ѝ не се отдало да построи голѣмъ уредъ, който да има практическо приложение.

За летението на човѣка голѣми сж заслугитъ на нѣмския инженеръ Лилиенталъ, който преди да се опита да прави управляеми летателни уреди, потегжи отъ въздуха, изучилъ много добре „птичия полетъ“. Въ продължение на 6 години извършилъ хиляди полети съ планери отъ различна направа,